

Troonswisseling

Op zondagmorgen vroeg vind je me steevast joggend op het strand tussen Wassenaar en Scheveningen. Weer of geen weer, ik loop daar te zwoegen. Op rul zand, al dan niet met storm, regen, sneeuw of ijzige koude. Hoe Spartaanser de omstandigheden, des te lekkerder ik het vind. Mijn vrouw, die mij vaak vergezelt, denkt daar anders over. Ze blijft juist thuis als het weer barre trekjes vertoont. *Mooiweerlopertje*, maar ze doet haar best.

Op een goede dag liep ik weer eens alleen, mijn vrouw vond de wind te hard. Ik liep richting Scheveningen. Het was een heerlijke tocht, met inderdaad harde wind en een leeg, bijna smetteloos strand. Er was geen kip te zien, totdat ik in de verte stapvoets drie ruiters zag naderen.

Bij ruiters op het strand moet ik onwillekeurig altijd denken aan koningin Beatrix. Aan die stoere film van haar, toen nog als prinses, galopperend langs de waterlijn. Dat heldhaftige beeld staat op mijn netvlies gebrand. 'Zou ze het zijn?', bedacht ik schertsend. Tuurlijk niet, daar zou veel meer beveiliging bij te pas komen, een cordon van *four wheel drives*, marechaussee of weet ik veel. Idee verworpen.

Ik liep door totdat ik kon zien wie er daar te paard zat... Maar het was wel degelijk de koningin! Ze werd geflankeerd door twee stevige, adellijk geklede bodyguards. Die hielden mijn persootje goed in de gaten, onderwijl vriendelijk knikkend. Ik fixeerde me op de koningin, en zag dat ze naar me keek met een blik die peilde – nieuwsgierig, maar ook een beetje angstig. Ik knikte kort en ze knikte terug. Het voelde als een zegening.

Het meest opvallende aan Beatrix' verschijning was de grote roze bril die ze op had. Die is ze vast gaan dragen toen ze besloot de kroon over te dragen aan Willem Alexander.